

det navnlig under Hensyn til de for Tiden herskende industrielle Arbejdsforhold maa anses for fornødent, at Lovens Gyldighed forlænges. Det er jo saaledes, at Arbejdsforholdene er overordentlig ugunstige, idet Arbejdsledigheden er større end nogen Sinde før; hvad det derfor i første Række gælder om, er at bøde paa Arbejdsledigheden. Jeg har i Folketingets Forhandlinger, Sp. 4714—15, læst Indenrigsministerens Udtalelser ved Sagens første Behandling i Folketinget og deraf mærket mig, at den høje Regerings Opmærksomhed stadig er henvendt paa de Forhold ude omkring i Verden, som øver deres trykkende Indflydelse paa det danske Erhvervsliv. Jeg har ogsaa mærket mig de meget betydelige Beløb, som gennem Kommunerne med Statens Garanti er stillede til Raadighed til Udførelse af Arbejder, som skulde afhjælpe Arbejdsløsheden, og for hvilke den højtærede Indenrigsminister har gjort Rede. Jeg ønsker kun at tilføje den almindelige Bemærkning, at der heri maa være en Spore for Kommunerne og Statsstyret til snarest muligt at sætte disse Arbejder i Værk.

Men hvad der utvivlsomt forøger Arbejdsløsheden, er, at de hidtilværende Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er udløbet, og de opstaaede Divergenser med Hensyn til Fornylse har skabt en betydelig Uro, en Uro, der afholder Folk fra at iværksætte privat Arbejde, fra at gøre Bestillinger, idet saadanne Arbejders Udførelse kan blive udskudt i lang Tid, hvis der indtræffer en Arbejdsstandsning. Det gælder derfor efter mit Skøn om at søge at fjerne de Uoverensstemmelser, der er til Stede, for at den nødvendige Ro for Erhvervslivet kan skaffes til Veje. Personlig har jeg i denne Omgang ikke haft Lejlighed til at deltage i de Forhandlinger, der har været førte mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, direkte og indirekte ved Forligsmanden, men jeg har med den største Interesse fulgt Forhandlingerne. Høste den Gang, som disse Forhandlinger hidtil har haft, er det endnu ikke lykkedes Forligsmanden at stille et Mæglingforslag, som Parterne har faaet Paalæg om at tage Stilling til. Det har ført til, at der enkelte Steder er opstaaet Tvivl om, at Forligsmanden magtede at føre Forhandlingerne til en for Samfundet gunstig Afslutning under tilbørlig Hensyntagen til de enkelte interesserede Parter, og det siges, at der allerede har været Følere fremme fra private Mellemmand for at tilbyde deres Assistance til Tilvejebringelsen af en Over-

ensstemmelse. Den nuværende Forligsmand er jo ikke min politiske Meningsfælle, og jeg kender kun lidt til ham, men jeg kender Loven om Forligsmandsinstitutionen, og det er min Anskuelse, at naar Staten i sin Tid gennemførte denne Lov og derved erklærede sig rede til Mægling, saa er det ikke den tilfældige Forligsmand, men Staten, der for Samfundets Skyld gennem ham skal mægle mellem Parterne. Jeg tror derfor ogsaa, at man maa lægge Sagen i Forligsmandens Haand og anmode andre om at holde sig tilbage. De paagældende Parter selv, baade Arbejderne og Arbejdsgiverne, vil sikkert være bedst tjente med, selv om de maaske af den Grund skal yde nogen større Imødekommenhed, end de ellers vilde, at Forligsmandsinstitutionen bevares. Som ærede Medlemmer ganske sikkert har i klar Erindring, var den lige ved at faa sit Grundskud i Fjor, og hvis det, som skete den Gang, skulde ske en Gang til, tror jeg, at Grundlaget for Forligsmandens Gerning vil briste, hvad der for Samfundets Skyld vilde være meget uheldigt. Jeg har i sin Tid været med til at skaffe Forligsmandsinstitutionen til Veje, og jeg har hidindtil skønnet, at den har været til Samfundets Gavn, hvorfor jeg ogsaa mener, at det vilde være meget uheldigt, om den skulde blive undermineret. Jeg tror, at vi maa haabe paa, at Forligsmanden kan stille saadanne Mæglingforslag, at der kan komme Ro i Erhvervslivet. Sker dette, vil dermed ogsaa en stor Del af Arbejdsløsheden forsvinde, thi saa vil en Del Virksomheder, som nu holder sig tilbage, utvivlsomt kunne gaa i Gang igen. At Driftsudgifterne maa reguleres efter Tidens Fordringer, er et Krav, som ikke kunstigt kan hemmes. Lykkes det Forligsmanden at mægle Parterne imellem, vil det, som sagt, efter mit Skøn bevirke voksende Arbejdsmulighed og dermed formindsket Arbejdsløshed.

Det foreliggende Lovforslag er, som Ordføreren for Partiet Venstre (Stensballe) sagde, en Nødvendighed, og mine Meningsfæller og jeg erkender, at det er en Nødvendighed at forlænge den nugældende Lovs Gyldighed, hvorfor jeg ogsaa skal anbefale, at dette sker. Det er bebudet, at den højtærede Indenrigsminister til Efteraaret vil fremsætte et Revisionsforslag angaaende Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og det imødeser jeg med Interesse. Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der saa vidt muligt bør bringes Overensstemmelse mellem vor Lovgivning paa dette Omraade og